

A klasszikus homeopata belső felkészülése

Részletek a négyéves képzést záró előadás tartalmából, a Klasszikus Homeopátia Nemzetközi Akadémiája, Alonisszosz szigete, Görögország

A mai napon megosztanám veletek néhány gondolatomat azzal kapcsolatban, hogy mit jelent számomra a homeopátiás konzultáció, és hogy mennyire fontos a klasszikus homeopata belső felkészülése.

Mit jelent az, ha valaki úgy dönt, hogy felkeres egy homeopatát, és milyen következményekkel jár, illetve milyen célt szolgál egy ilyen konzultáció? Ez annyit jelent, hogy az illető szenved, és te megpróbálsz megkönnyíteni a szenvedését.

Itt tehát két dologról van szó, egy látszó dologról, hogy a beteg eljött hozzád és ott ül az irodádban, ám emellett van egy belső aspektus is: a beteg elvárása, hogy meggyógyul, no meg a te elvárásod, hogy visszaadhatod neki az egészségét.

Szükség van a kettős, kinti - benti felkészülésre

Valójában ez a konzultáció szükségessé teszi az orvos kettős felkészültségét, a külső és a belső felkészülést. A külső felkészülés már akkor elkezdődik, amikor iskolába kezdtél járni, hogy megtanuld azt a bizonyos terápiás módszert, és eléggé magabiztosnak érezted magad, hogy megnyisd a magánrendelésedet. Szépen bebútoroztad a rendelőt, hogy kellemes környezetet teremthess, ahol a páciens jól érezheti magát, és ahol te egy nagy „trónon” ülsz, mint valami nagyon fontos személyiség – mindez lenyűgözheti a páciens. Ezek a dolgok fontosak és szükségesek, de vajon milyen mértékben fontosak a gyógyítás szempontjából? Természetesen sokat számít, hogy mennyit tanultál, mennyire köteleztél el magad a kihívás mellett, amely valójában túlmutat az emberi képességeken. Mégis azt mondhatod, hogy bármennyire is felkészültél, ennek ellenére bármikor tévedhetsz. Hol van az a homeopata, aki elmondhatja magáról, hogy oly alaposan felkészült a nagy kihívásra, hogy minden esetet meggyógyít, amelyik betér hozzá a rendelőbe? Mindazok, akik tudják, hogy milyen nehéz megtalálni a megfelelő homeopátiás szert, azt is tudják, hogy itt messzemenően többről van szó, mint csupán az orvos szellemi kapacitásáról. Még a legjobb előkészületek mellett is követhetsz el hibákat.

Miért oly fontos a homeopata belső felkészülése?

Ahogy mondtam, egyrészt roppant nehéz feladattal kell szembenézned, másrészt pedig olyan esetekben is tudtál gyógyítani, ahol eddig ez senki másnak nem sikerült. Az új páciens e hírneved miatt jött el hozzád. Ez a tény nagymértékben kihat a homeopata belső, mentális, érzelmi és spirituális állapotára.

Mivel a helyes homeopátiás szer megállapítása nehéz folyamat, és nagyfokú bizonytalanságot is hordoz magában, számos kérdés merülhet fel benned, például, hogy ígérheted-e biztosra a betegnek, hogy meg tudod őt gyógyítani? Biztos vagy benne, hogy a kiválasztott homeopátiás szer helyes? Be fogod ismerni a beteged előtt a saját bizonytalanságodat vagy akár az általad használt rendszer sebezhetőségét?

Amint elkezded gyakorolni a homeopátiát, hamarosan rádöbbsz, hogy amit meg kell valósítanod, nem csak hogy a lehetetlennel határos, hanem sok bizonytalanságot is

hordoz magában, számos egyéb, orvosi, szociális, jogi, etikai és filozófiai paraméterrel társulva. Milyen legyen tehát annak az orvosnak vagy tanoncnak a megfelelő magatartása, érzésvilága, aki azt a nehéz feladatot kívánja felvállalni, hogy rendszeresen megvalósítsa ezen, szinte csodával határos gyógyulásokat? Milyen belső előkészületek kellene ahhoz, hogy valaki ennyire hatalmas feladatot felvállalhasson anélkül, hogy kockáztatná a szellemi egyensúlyát, megrészegülne sikerei dicsőségétől vagy a kétségbeesés szakadékába zuhanna kudarc esetén? A komoly homeopata felkészül arra, hogy súlyos betegségekkel és mély szenvedésekkel fog találkozni, nem csak egyszerű megfázásokkal vagy zúzódásokkal. Végtére az emberek azért fognak majd felkeresni téged, hogy megkönnyebbülést nyerjenek mélyről gyökerező és lesújtó idült betegségeikre.

Biztos vagyok benne, hogy sokan közületek elértek majd ezt a hírnevet. És minél híresebbé váltok, annál nehezebb esetek keresnek majd meg; valójában ezek olyan esetek lesznek, amelyekről más orvosok és gyógymódok már régen lemondtak. Mindezek után el tudod képzelni egy ilyen páciens elvárásait. Mindaddig hiába járt orvostól orvosig, és most végül tudomására jutott, hogy XY doktor a legjobb. El tudod képzelni ennek a betegnek az elvárásait, azt, hogy ígéretre van szüksége az első konzultáció során, hallania kell, hogy mély szenvedése ellenére is meg tudod őt gyógyítani. Szóval, ha te vagy ez a híres XY doktor, hogyan érzed magad ettől?

Ez egy nagyon nehéz feladat, még etikai szempontból nézve is. Egyrészt tudod, hogy bonyolult lesz itt megtalálnod a helyes homeopátiás szert, másrészt pedig segítettél már elő egészen kivételes gyógyulásokat, amelyek meghozták neked az elismerést, és ezt a beteget is. Ezért mondom, hogy a belső felkészültséged bír a legnagyobb jelentőséggel eme belső kihívásban. Azt érzed, hogy te vagy a legjobb és mindenkit meg tudsz gyógyítani? Ha igen, akkor készülj fel egy nagyon kellemetlen meglepetésre... Nem bízol magadban, így amiatt, hogy betegeidet ne veszítsd el, mindenkinek megígéred a lehetetlent? Úgy érzed, hogy a dolgok végkimenetele nem a te felelősséged, és teljesen laza vagy? Minden egyes alkalommal és mindenkinek meg tudod mondani a teljes igazságot? Mennyire vagy biztos abban, hogy egyáltalán segíthetsz-e nekik? Bátorítani fogod őket, hogy tovább folytassák, amikor szoronganak vagy éppen egy rosszabbodás időszakában vannak? Meg tudod őrizni a nyugalmadat, amikor úgy tűnik, hogy a beteg veszélyben van? Meg akarsz majd szabadulni az olyan betegről, aki kicsit is nehéz esetnek tűnik? Mindegyik kérdést meg kell válaszolni, ám ahhoz, hogy a homeopata szembenézhesen és helyesen megválaszolhassa eme kérdéseket, nagy belső erőre és átfogó, mélyebb szintű felkészülésre van szükség.

Nem lényeges, hogy mit mutatsz kifelé – a külső előkészülés más dolog és minden bizonnyal megtévesztő lehet. Választhatod, hogy bölcsnek és kivételesnek látszódjál, ennek megfelelően öltözködve, és mutathatod magad felsőbbrendűnek. Tetszhet neked, hogy nagynak tűnj a betegek előtt. Mindez teljesen lényegtelen és irreleváns a célod megvalósítása érdekében, amely a beteged gyógyítása. Ami igazán fontos, az a te belső felkészülésed. Abban senki nem blöffölhet. Elmondhatom neked, hogy amennyiben jól felkészültél, dolgozhatsz akár egy apró helyiségben, ahol éppen csak elfér két szék, de ebben a kis szobában a légkör oly meleg és szeretetteljes lesz, hogy az bizalmat gerjeszt a páciensedben. Gondolod, ha nagy és lenyűgöző szobád van, az majd bizalmat kelt az emberekben? Tévedsz – ami bizalmat ad a pácienseknek, az a belső felkészültséged.

A megfelelő belső felkészülés titka

A belső felkészülés alatt egyszerűen azt a belső folyamatot értem, amely elvezethet téged a meggyőződéshez, amellyel távol tarthatod magad a sikeresség érzésétől, még akkor is, ha az emberek körülötted azt mondják, hogy te vagy a legjobb. Ez a nagy titok.

Itt ma nem a külső előkészületekről beszélek, amelyek ugyan sok tanulást feltételeznek, meg különösen nagy lelkesedést annak érdekében, hogy legyőzhess az összes olyan nehézséget, amely az utadba kerül, és pontosságot, amellyel mindig, rendíthetetlenül arra törekszel, hogy tanulj és információt gyűjts. De ha hiányzik belőled a vágy, hogy másokon segíts, ha nem igazán érdekel, hogy mi történik a beteggel, és felszínes módon kezeled a tüneteket, amivel csak összezavarod az esetet, vagy úgy csinálsz, mintha valami különlegeset tennél a beteggel, miközben tudod, hogy igazából nem is tettél semmit, akkor hiába is várod, hogy a klasszikus homeopátiában elért sikereid tartósak legyenek. Sikeres lehetsz egy rövid ideig, de utána valahogy nagyon belefáradsz majd saját magadba, belefáradsz a gondolkodásba. és abba, hogy minden esetet kielemezz, fárasztani fognak a betegek. Ha valóban fel vagy készülve, ha lelkesedéssel és igazán vágyod a betegek gyógyulását, akkor tapasztalhatod majd meg a remek érzést, amikor visszatérve azt mondják, hogy kigyógyultak szenvedésükből. Ez szinte a csodával határos, gyönyörű, és minden gyógyítót elégtétel és friss energia tölt el, amikor ilyen visszajelzéseket kap.

Azonban itt rejlik a legveszedelmesebb csapda is. Ha a betegek ennyire pozitívan és csodálattal jeleznek vissza, esetleg eljuthatsz oda, hogy azt gondold magadról, hogy egy beteljesedett homeopata vagy, hogy nagyon jó vagy, esetleg a legjobb, minden sikert magadnak és a képességeidnek tudván be – ilyenkor aztán bajba kerülsz. Soha ne gondold azt, hogy a csodálatos gyógyulások, amelyeknek szemtanúja vagy, neked köszönhetően történnek.

Írd fel a helyes homeopátiás szert és azonnal felejtsd is el a pozitív visszajelzést. Koncentrálj csak a tévedéseidre, azokat elemezd, mert védj eszedbe, hogy a következő esetben talán tévedni fogsz! És akkor depressziós és csalódott leszel. Miért? Mert magadról, a tudásodról és a képességeidről azt hitted, hogy amit tegnap sikerült elérni, azt mindennap elérheted. A homeopátiában nem így történik, a homeopátia megköveteli a gyakorlójától, hogy minden percben nagyon éber legyen arra, hogy mi történik belül. Állj meg, és légy óvatos, mert a következő kihívás máris kudarcba fulladhat.

Ha belső felkészülésed nem elegendő arra, hogy felfuvalkodott énedet csillapítsa, és a gyógyítás fantasztikus jelensége előtt nem tudsz térdet hajtani általa, hamarosan meg fogod bánni, mert rövidesen elveszíted a gyógyításhoz szükséges információkat és képességeidet. Végezetül pedig hadd mondjam el, hogy a gyógyítás vágyának és a tanulásra való lelkesedésnek mindig ott kell lennie. Számúznod kell az elmédből azt az elképzelést, hogy „elégé felkészültem és bármikor meg tudom csinálni”, vagy hogy „én megcsinálom”.

Mindig ott kell lennie egyfajta „félelemnek”, a kudarcból való félelemnek, még akkor is, amikor a legegyszerűbbnek tűnő esetet vizsgálod. Fel kell tenned magadnak a kérdést, hogy ennél az új esetnél is képes leszel-e vajon ismét elindítani a gyógyulás folyamatát, a gyógyulását, amely sokszor szinte lehetetlen. A homeopata, aki azt érzi, hogy eleget tud, máris automatikusan kezdi elveszíteni a tudást. Olyan ez, mint az a belső láng, ami ott lobogott azelőtt, ám most, ezzel az egős hozzáállással kezd elhalványulni. Amint

befészkelet magát a fejébe a gondolat, hogy híres lettél, immár hátradőlhetsz és relaxálhatsz, máris elkezdődik az információ elvesztése. A homeopata, aki azt érzi, hogy most már jó vagyok, azonnal elindul lefele a lejtőn. Eljön az idő, amikor úgy érzed, hogy mostantól bízol a saját tudásodban, és az lesz az a pillanat, amikor elkezd kicsúszni a kezedből az irányítás, és a gyógyítói – a homeopátiás gyógyítói napod leáldozóba kerül. Sok homeopata van, akivel ez megtörtént, de még csak nem is ismerték fel, hogy ez történt velük. Pedig az elején ott lobogott bennük a láng, és sikeres homeopaták voltak, ám idővel közepeszerű orvosokká, és persze rossz tanítókká váltak. Ennek eredményeképpen most a „könnyű utakat” keresik, amelyek tanítót és tanítványt egyaránt a csalódáshoz vezetnek.

Nem azt javaslom, hogy együttérzően kimutasd az érzelmeidet a betegnek, vagy belebonyolódj az ügyébe, épp ellenkezőleg... mert ha ezt tennéd, akkor hibáznál. De ha valóban érdekelt vagy abban, hogy a beteged meggyógyuljon, ő azt azonnal érezni fogja, és ez elegendő ahhoz, hogy bízzon benned, a belső bizonytalanságod ellenére is.

Igazán fura jelenség egyetlen apró boggyóval, végtelenül kis dózissal meggyógyítani a beteget...

Azért lettél sikeres, mert megadatott neked az információ és a képesség, hogy megtehesd, és te magad helyesen alkalmaztad, tanulmányoztad és megtanultad a tudományt, amely által egy kis pirulával megváltoztathatod a beteg ember életét. Ám ennek a jelenségnek a méreteit és következményeit tekintve, az orvosnak ezt nagyon jól meg kell értenie és megfelelően kell kezelnie annak érdekében, nehogy kizsákmányolja a betegeket azzal, hogy túl nagy fizetséget kér. Ellenkező esetben lelkiismerete megvakul, és akkor felejtse el az egészet, mert a helyes szert lehetetlen lesz megtalálnia. Nem igazán lehetsz sikeres, ha a betegekben csak a pénzt látod meg.

A homeopátiás interjú nagyon fontos, kulcsfontosságú találkozási pont az életben, nemcsak a betegében, hanem az orvoséban is. Szinte olyan, mint a szerelmi összekapcsolódás, amikor a két lény találkozása jó időben, jó helyen és a jó cél érdekében történik: előhozni a valódi „jót”, ami mindkettőjükben benne van. Ha arra vágysz, hogy meggyógyítsd a beteget, akkor a szikrából láng lesz, amely felégeti a betegséget és megtestesíti a csodát, és ugyanakkor megelégedettséggel tölt el, hogy valami olyannak szentelted az életedet, ami megérte, a végén pedig azt érezd, ahogyan Hahnemann is érezte, hogy „Non inutilis vixi – nem éltem hiába”.

Azt felejtse el, hogy megöleled és megnyugtatom a beteget, vagy elmondod neki, milyen szép, és mennyire szereted őt, és ehhez hasonló más kedvességeket. Ez nem így működik, ez csak a placebo-hatás fokozására szolgál, de sosem fog csodát, valódi mély gyógyulást előidézni. Mondhatsz kedves szavakat, ha úgy érzed, hogy valaki igazán szorong vagy szenved, de ugyanakkor távol kell tartanod magad a személyétől. Te a segíteni akarás gondolatához kapcsolódsz, de nem a beteg személyéhez. Mert abban a pillanatban, amikor az illetővel kapcsolódsz, nem fogod tudni tisztán meglátni, hogy mi történik valójában a beteggel.

Ezért a homeopatának mindenképp felett a saját érzelmeinek kell tudni parancsolnia. Emlékezz arra is, hogy amikor a páciens visszajön és isteníteni kezd téged, neked nem szabad meghallanod, és nem szabad élvezned a beteg csodálatát és bókolását, mert ettől és ekkor kezd az egód felfúvódni, a tudásod és a bölcsességed pedig csökkenni. Tartsd

távol magad ezektől a megjegyzésektől, és ha fenn tudod tartani ezt a hozzáállást, akkor a gyógyítás folyamata továbbra is meg fog történni.

Ha belebonyolódsz a beteg helyzetébe, el leszel veszve. A te dolgod az, hogy elősegítsd a gyógyulást, ide kell az energiádat csatornázni, ám ha bekapcsolódsz a beteg szenvedésébe, ezt többé már ezt nem fogod tudni megtenni, mert az megbénít, és többé már nem látod objektíven az esetet. Gondolhatod magadban, hogy meg szeretnéd gyógyítani vagy meg akarod gyógyítani, de soha ne mondd ki, soha ne mondd ki még magadnak sem! Ez egy lélekbeli állapot, és nem egy olyan valami, amit logikával meg lehet közelíteni. Minél nagyobb a benti vágyad, hogy gyógyíts, annál nagyobb lesz a sikered.

Bizonyosan tudod, hogy milyen nehéz valakit kezelni, aki nem ad teljes információt, vagy csak részleges információt szolgáltat, mert úgy gondolja, hogy a részletek nem fontosak vagy nem tartoznak rád. Előfordulhat, hogy patkóbélfekélyben szenvednek, de azt nem mondják el, hogy rendkívül idegesek vagy éppen erőszakosak. Így aztán nagyon nehéz, sőt lehetetlen lesz gyógyítani az ilyen személyt. Majd jön egy másik páciens, megnyílik, és megad minden számodra szükséges információt. Mi a különbség kettejük belső állapota között? A második esetben a beteg becsületesen és könnyedén megvallja, hogy milyen problémákkal vagy gyengeségekkel rendelkezik, az egóját félretéve. A homeopata ekkor képes lesz segíteni ennek a személynek, aki az összes szükséges információt megadta.

A beteg, amikor először jön homeopátiás vizsgálatra, nem tudja pontosan, mit kell tennie, de az általad mutatott érdeklődés és figyelem azt jelzi neki, hogy saját hasznára válik, ha elmeséli azt is, hogy mi történik a szellemi és érzelmi világában, minden félelmét, aggodalmát, dühét, depresszióját, és akkor képes leszel következtetni a megfelelő homeopátiás szerre.

Mi a homeopátiás konzultáció jelentősége? Egy tisztítás vagy méregtelenítés kezdete, ami belülről kezdődik, amikor a beteg kihozza a benne rejlő dolgokat, amikor megmutatja a sötét oldalát, ami őt zavarja és szenvedést okoz neki. Ha ezt megteszi, akkor megtalálhatod a helyes homeopátiás szert, és a csoda meg tud történni. Ez egy áldott szinkronicitás, amely nem kevésbé fontos, mint maga az élet.